

[Lange.]

Det er netop Meningen med den Produktionsmægning, man vil have: at man paa det samme Areal skal kunne dyrke større Foderværdier, end man kan fremstille ved at dyrke Korn, og hvis Udviklingen gaar i den Retning, kan vi godt paa een Gang opnaa, at Kornproduktionen formindskes, og at vi faar tilstrækkeligt Korn til vort Forbrug.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg er fuldkommen enig med det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jensen Christensen) i, at de økonomiske Forhold under Krigsaarene har virket saaledes, at Sønderjylland ikke var nær saa gunstigt stillet som den øvrige Del af Danmark. Det har ogsaa givet sig Udtryk i Lovene om Akkord og Moratorium; det ærede Medlem ved jo, at der efter de Love er anvendt langt større Beløb i Sønderjylland end i det øvrige Land. Hvorfor? Fordi de dernede har meget større Gældsbyrder. Men det betyder jo ikke, at den enkelte Landmand i Sønderjylland, som har 100 pCt.s Gæld paa sin Ejendom, er ret meget ringere stillet end en tilsvarende Landmand Nord for Kongeaaen. Det betyder blot, at der er mange flere, som har saa megen Gæld. Men hvis det er rigtigt at hjælpe, lad os sige 50 pCt. af Landmændene i Sønderjylland, eller hvor mange det nu er, hvis Gæld ligger mellem 85 og 110 pCt. af Panteværdien, kan det ikke være urigtigt eller uretfærdigt at give til ca. 10 pCt. af Landmændene Nord for Kongeaaen. De enkelte, der har saa megen Gæld, er lige saa daarligt stillet Nord for Kongeaaen som Syd for, men der er, som sagt, blot ikke nær saa mange Nord for Kongeaaen, der er saaledes stillet. Derfor er det ærede Medlems Standpunkt fuldkommen inkonsekvent og uretfærdigt.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger til det ærede Medlems sidste Udtalelse om Planøkonomiens Goder for Landmændene. Hvad tror det ærede Medlem, Forrentningsprocenten vilde have været i Landbruget, hvis vi ikke havde gennemført og opretholdt de nævnte Foranstaltninger? Tror det ærede Medlem saa, den vilde være kommet over den Forrentningsprocent, vi havde i 1931—32? Jeg føler mig overbevist om, at det ærede Medlem, hvis han vil være ærlig, maa sige, at saa var den nok kommet ned under Nul, fordi det er umuligt at afsætte Varer, hvis vi ikke gaar ind paa de stillede Betingelser. Derfor har jeg Ret til at hævde, at det er disse Foranstaltninger,

der betinger den Forbedring, der er indtruffet.

Til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) vil jeg gerne sige, at jeg har ikke protesteret mod de Oplysninger, der findes i Folketingets Betænkning, slet ikke, jeg har spurgt det ærede Medlem, om han mener, at det er typisk for Vestjylland, at der er et saadant Misforhold mellem Ejendomsskyld og Handelsværdi. Jeg tror det ikke. Jeg tror, der mange Steder er et saadant Misforhold, men det er jo netop en af Grundene til, at det er urimeligt at kassere første Afsnit af Lovforslaget, thi netop gennem dets Bestemmelser kan man hjælpe de paagældende. Jeg gad nok se, om det ærede Medlem kan udarbejde et Forslag til Saneringslaan, hvorefter der paa forsvarlig Maade kan ydes Hjælp, uden at han bliver nødt til enten at skubbe dem helt ud eller ogsaa medtage et Forslag om Rentetilskud som det, her er stillet.

Naar det ærede Medlem dernæst mener, at man ved en Forhøjelse af Kornpriserne kan faa Landmændene til at dyrke andre og mere yderige Foderemner, gad jeg nok se, hvilken større Landmand der vil gaa ind i det, for er der noget, der betyder sikker Fortjeneste for dem, saa er det at dyrke Korn til 15 Kr. pr. Tønde, uden store Anstrengelser, uden stor Pengeanbringelse, uden stor Arbejdsydelse o. s. v. Det kan enhver til de Priser, og det vil de naturligvis gøre og undlade at dyrke de mere yderige Afgrøder, som man nu har. Derfor bliver Resultatet det modsatte af det, det ærede Medlem ønsker, at vi faar en formindsket Produktion her i Landet.

Jensen Christensen: Naar den højtærede Landbrugsminister spørger, om jeg vil hævde, at man med den samme Gæld paa en lige højt vurderet Ejendom har sværere ved at klare sig Syd for Kongeaaen end Nord for den, vil jeg dertil svare ubetinget ja. Naar Over-Skyldraadet kommer til Sønderjylland og taler om Ejendomsvurderinger, maa jeg Gang paa Gang gøre dem opmærksom paa, at det, de anser for at være det normale, nemlig den dræned, vel merglede og vel ordnede Ejendom, er i mange Egne af Sønderjylland det unormale, i hvert Fald i det Amt, hvor jeg hører hjemme. Derfor mener jeg, at de enkelte Ejendommers Kapacitet og Afkastningsevne i Forhold til den Pris, de har kostet, ligger betydeligt lavere i Sønderjylland end i det gamle Land, hvor man gennem to Menneskealdre har haft gennemført den Drift, som